

Тахсинъ.

Слушайте. Игри ти не са на мѣсто. Вии сте заобиколени и никой не може ми избѣгна.

Съзаклятници ти.

Нии сме тука за да мремъ, а не да бѣгаме.

Тахсинъ.

Смъртъ та ви не ми трѣбова. Тя е безполезна. Безполезно е и съпротивление то ви. Да се простимъ тихичката и всяки да си иде мирно у дома си — ето цѣль та на дохождане то ми. Не ли ви угажда?

Съзаклятници ти.

Прѣговори ти са излишни.

Тахсинъ.

Мислете хубаво. Ревъ тѣ на смъртъ та ште промѣни мислити ви, нѣ бойте се да не бѣде късно. Сега опште е врѣме да уредимъ работити приятелски. Да видимъ. Вии искахте да подигнете въстание. Игра та може би струваше си трудъ тѣ, нѣ черний дяволъ, зе намиса, и чини ми се, че е разумно сега да се остави игра та.

Съзаклятници ти.

Твои ти запии не се наимать. Нии ште почнемъ като е така.

(Съзаклятници ти се приотвратъ да гърмятъ. Балкански влиза, съ револверъ въ ръка. Задъ запии ти искачатъ момчета та на Панайотъ-войвода. Отецъ Софроний излиза прѣдъ въстаници ти съ кръстъ та въ ръка).

ЯВЛЕНИЕ IX.

Съшти ти, Балкански, отецъ Софроний, Панайотъ войвода,

(Панайотови ти момчета стоятъ надъ запии ти, пуки ти отправени въ тяхъ и съ голи ножове въ уста та).